

долове отскача по-малко свѣтлина и ти ни ся видять и по-дрезгаво. Съ телескопъ тврьдѣ добръ ся видять и различавать тыя планины и долове, и звѣздобройци-ти имъ сѣ кръстили и имена. По всичко това нѣма да ся подвоимъ да кажемъ, че мѣсячина-та е като земь-тѣ ни съ много високи планины и съ глѣбоки долове и хлѣмища. А пакъ учени-ти освѣнь това лучять и доказвать, че по мѣсячинѣ-тѣ нѣмало водѣ, а оттова око̀ло неѣ не ставало нито облаци, нито мѣгла, па и въздухъ-тѣ ѣ не былъ като нашенекый, а отъ всичко това ся проумѣва, че по мѣсячинѣ-тѣ нѣма нищо живо.

Въ старо врѣмя еще хора-та мыслили за и днесъ простацы-ти мыслать, че мѣсячина-та могла да прави нѣщо добро и зло на земь-тѣ, та вѣрвать, че нова работа все трѣбувало да ся подкача на новинѣ, как-во-то да ѣ спори, както расте мѣсячина-та, а на разсипъ всяка работа ся разсипвала. На дѣца не давать да погляднѣть мѣсячинѣ-тѣ, зашто-то щяла да гы исипе. Такыва и другы глупавы работы и бабины дивотины за мѣсячинѣ-тѣ вѣрвать мнозина простацы, и така си остаять отъ работѣ-тѣ та наистинѣ ся разсипвать и безъ да гы расипе мѣсячина-та. Умни-ти не вѣрвать такыва глупости, а знаѣть, че всякой день е Божій день и всяко врѣмя е спорно за работѣ та не губять нито единъ часъ отъ работѣ-тѣ си. Само едно нѣщо има забѣлѣжено като вѣрно, а то е, че мѣсячина-та тегли морета-та по земь-тѣ, та оттова вода-та имъ по нѣкога притичя и прѣлива брѣгови-ти, а послѣ пакъ ся оттича и спада, или както го казвать учени-ти по голѣмы-ты моря всякой день по пладне и посрѣдъ ноцъ става *приливъ*, и заранъ и вечеръ става *отливъ*.